

åbner for, at der i særlige tilfælde kan tages af grundkapitalen. Men det nødvendiggør jo så, at den politiske interesse for at tilføje fonden midler ikke er en døgnflue, men holder sig levende i mange år frem.

Vi tror på den intention i lovforslaget, at samspillet mellem offentlig og privat forskning skal tilgodeses og det med særligt blik for de små og mellemstore virksomheder.

Vi finder det klogt, at mens den nye fonds bestyrelse selv kan nedsætte underudvalg, skal den forskningsfaglige vurdering indhentes i forskningsrådssystemet eller i Danmarks Grundforskningsfond. Jeg har lidt svært ved at forstå, hvorfor der skulle være noget suspent i, at bestyrelsen selv finder ud af, hvornår den har brug for rådgivning. Det vigtigste er, at rådgivningen er der. Det ville efter vores mening være spild af ressourcer, hvis den nye fond så at sige skulle opfinde hjulet forfra ved at opbygge egne faglige evalueringskompetencer bl.a. med henblik på international evaluering. Her har Danmarks Grundforskningsfond jo en enestående erfaring som den eneste danske institution, der iværksætter faste rutinemæssige evalueringer på internationalt plan.

Med de bemærkninger vil vi anbefale lovforslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste er fru Pia Christmas-Møller.

Pia Christmas-Møller (KF):

Tillad mig at indlede med et par helt overordnede betragtninger om den arv, som skiftende socialdemokratiske regeringer har efterladt borgerlige. I 1982 efterlod Socialdemokratiet en gældsbyrde til den borgerlige regering, der sagde sparto. I 2001 efterlod Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre – ret skal jo være ret, der var to partier om at give arven videre – en skræmt i forskningsbevillingerne, simpelt hen faldende bevillinger til forskning år for år. Det var arven.

Nu skal vi så høre for, at vi gør noget ved disse to meget triste eksempler på socialdemokratisk arv.

Jeg vil ikke anerkende, at gældsafvikling og forskningsindsats udelukker hinanden, er alternativer. Tværtimod er det to sider af samme sag, nemlig viljen til at investere i fremtiden, viljen til at fremtidssikre vores velfærdsmuligheder. Vi

kan ikke være bekendt at smide regningen for vor generations velfærd i børneværelset, men vi kan altså heller ikke være bekendt at undlade at investere i forskning, udvikling, innovation.

Det, vi lever af i dag – i det omfang vi ikke gældsætter os – er jo fortidens investering i uddannelse, forskning, innovation og udvikling. På præcis samme måde må vor generation være forpligtet til at investere i fremtiden, og det viser den borgerlige regering vilje og evne til. Vi gældsafvikler, og vi investerer.

Kl. 13.35

Derfor skal det ikke være nogen som helst hemmelighed, at vi i Det Konservative Folkeparti er meget begejstrede for dette lovforslag på trods af de knubbede ord, som vi har hørt fra dele af oppositionen, og der kommer sikkert flere hen ad vejen, kan jeg se på fru Anne Grete Holmsgaard. Det tager vi i strakt arm.

Vi er meget begejstrede, for det er endnu et konkret og langsigtet initiativ, som skal ses i sammenhæng med vores vilje til at investere i fremtiden, vores vilje til at fremtidssikre vores velfærdsmuligheder og dermed vores vilje til at prioritere forskning og udvikling.

Højteknologifonden er en nyskabelse, som supplerer – og altså ikke erstatter – bygger oven på de øvrige organer og institutioner på forskningsområdet, både hvad angår redskaber, og også hvad angår økonomi.

Det er blevet problematiseret i dag: Hvad er det, denne her fond kan, som det nye forskningsrådssystem ikke kan? Jamen det, der er opgaven for denne nye fond, er særlig at fokusere på vækst og beskæftigelse i vores samfund. Hvad er det, vi skal leve af?

Jeg har tidligere hørt radikale og også andre her i salen være optaget af dette spørgsmål – med god grund. Vi har været det i mange år, altså optaget af: Hvad skal vi leve af i fremtiden?

Fonden har som specifik målsætning at nurse opgaver, som kan nyde fremme i små og mellemstore virksomheder, altså de områder, der umiddelbart har potentiale erhvervsmæssigt. Det er en væsentlig forskel i forhold til de øvrige organer. På samme måde kan fonden altså ikke bruge sine penge på grundforskning.

Så bliver det problematiseret, at man er for specifik, for snæver i udvalgte temaer. Her vil jeg gerne understrege, at for os i Det Konservative Folkeparti er det vigtigt, at vi ikke bliver opfattet som nogle, der nu vil detaljestyre forskningen. Det er ikke det, der lægges op til her.